

Og at ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond nu også omfattes af lovforslaget, er også en god ting.

Hvis det er ministerens mening, at lovforslaget skal igennem inden sommerferien, får vi travlt. Jeg skal ikke her udtale mig om forsvarligheden heraf, men blot sige, at Venstre vil bidrage positivt til processen.

Pernille Sams (KF):

Ja, der er jo flere elementer i det foreliggende forslag, også flere, end beslutningsforslag nr. B 13 umiddelbart lagde op til. Der er nogle gode ting, og dem vil jeg starte med at omtale.

Vi har f.eks. længe efterlyst, at det nugældende spekulationsforbud blev mere veldefineret, så man kan forholde sig til det og ved, hvad der er forbudt, og hvad der er tilladt. Der har været mange elastikord i det nugældende spekulationsforbud. Dette forhold rettes der op på med økonomiministerens forslag.

Vi forudsætter naturligvis en omfattende og ret præcis udmøntning fra Finanstilsynets side, men det burde kunne lade sig gøre at få noget rigtig brugbart ud af de nye regler. Det er i hvert fald bedre, end det var ved de tidligere regler, hvor det var ret uoverskueligt, hvordan lovgivningen i virkeligheden skulle forstås.

Vi er tilfredse med, at ministeren har opgivet de 250.000-kroners-regler, der var på tale, og de øvrige påtænkte forhold i den forbindelse, for det mener vi ikke havde megen fremtid for sig.

Vi har heller ikke problemer, for så vidt angår principperne om de nye regler om långivning til direktører og til ledende medarbejdere.

Derimod skal det ikke være nogen hemmelighed, at vi finder ministerens skelnen mellem kreditgivende og investeringspræget virksomhed for noget teoretisk i spørgsmålet om direktørens adgang til at drive andre erhverv. I praksis mener vi ikke, at det er så enkelt, som det ser ud på papiret. Der er mange overlappende forhold i de finansielle virksomheder, hvor skellet vil virke noget urimeligt. Så det foreslåede snit er ikke et, vi klapper ad.

Vi klapper absolut heller ikke ad, at forslaget giver sig til at foreskrive, hvor mange bestyrelsesposter en direktør må have. Det kan da umuligt være en lovgivers opgave at bestemme, om en direktør har mulighed for at varetage 4, 5, 6 eller 7 bestyrelsesposter ved siden af sit direktørarbejde. Det må da være virksomhedens og dens bestyrelses eget problem, om de ønsker, at

deres direktør skal bruge kræfterne på dem selv eller på noget andet.

Det sidste forhold, jeg vil nævne, som giver os problemer, er forbudet mod placering af pensionsmidler i aktier i selskaber, hvortil der er knyttet brugsrettigheder. Det var vel også i virkeligheden en sag, som hører under Skatteministeriet og skatteministeren, og som er lidt specielt i dette lovforslag. Men nu står det her, og derfor forholder jeg mig selvfølgelig også til det.

Jeg kan sagtens følge tanken bag bestemmelsen, nemlig at en skattebegunstigelse, som er indrømmet i pensionsøjemed, ikke skal kunne konverteres til en øjeblikkelig økonomisk fordel. Men hvis der nu ikke er tale om en økonomisk fordel, blot en brugsret på linje med, hvad der tilbydes til tredjemand, som ikke har aktier i foretagendet, altså på ganske almindelige markedsvilkår, så forstås vi altså ikke, hvorfor det skal forbydes. Det er vel ikke brugsretten som sådan, men derimod en eventuel økonomisk fordel, som skal forhindres.

Disse ting, som jeg her har nævnt, vil vi dyrke nærmere under udvalgsbehandlingen, og så håber vi, at ministeren vil være lydhør.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Vi kan på mange punkter være positive over for det her forslag. F.eks. er vi tilfredse med, at der nu sker en præcision af spekulationsforbudet. Vi mener også, det er en god løsning, vi har fundet. Vi ved, der tidligere var overvejelser om en anden løsning. Vi tror, at den, der nu ligger på bordet, er bedre, og vi mener, det er en fordel, fordi det vil gøre, at der nu er klare regler i modsætning til de meget uklare, vi hidtil har haft. Så her støtter vi.

Vi er også tilfredse med, at der sker en præcisering af, hvornår finansieringsinstitutioner kan være repræsenteret i selskaber, der ikke er finansielle. Og her er vi enige i, at det er nødvendigt at skelne mellem långivende og investerende selskaber. De långivende bør selvfølgelig holde sig udenfor. Hvor det drejer sig om investeringer, er vi klar over, vi har et behov for, at pensionsformuer, uanset om de ligger i pensionskasser eller forsikrings-selskaber, kan placeres erhvervsaktivt, og det vil nemlig ikke ske, hvis ikke selskaberne, kasserne får mulighed for at følge deres investeringer. Derfor er det en nødvendighed for at få disse investeringer, at de har mulighed for at lade sig repræsentere, og derfor er skellet nødvendigt. Så det støtter vi.